

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Honori[i] Reggi[i] Kemnathensis De Statu Ecclesiae Britannicae Hodierno, Liber Commentarius

Horn, Georg

Dantisci, 1647

De Orthodoxis in Anglia & Scotia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34026

De Orthodoxis in Anglia & Scotia.

Utcunque verò schismatici & hæretici totum regnum Angliæ infecerint erroribus suis: tamen longè maxima pars perdurat in Orthodoxia. Pietas inde usque post sublatam Prælatorum tyrannidem in immensum crevit. Miseriæ publicæ precum ardorem auxerunt. Nihil Ecclesiis illis sanctius. Et ibi demum sincere Deus colitur. Tum & desiderium unionis sub eodem regimine contra schismaticorum molitiones auctum est. Civitas Londinensis, quam ingenti sectariorum multitudine oppressa, tamen firmiter adhæret federi & declarationibus Parlamenti de reformanda Ecclesia. Duo inprimis vincula sunt, quæ schismatici omnibus modis conantur dissolvere, & vel gladio secare, si fraudibus non possint. *Primum vinculum* est inter tria regna solemniter federe unita. Quid non moliti sunt, ut inter Anglos & Scotos animorum divisionem facerent? quas non calumnias conquiverunt? *Alerum* est inter civitatem Londinensem, Parlamentum ac Synodum. Hæc Schismatici Tyrria maria commovent. Si Civitas vel Synodus libellum supplicem pro maturando regimine Eccl. exhibeat, omnibus criminationibus hoc pium propositum retardant. Et quare tandem? Quia ferre non possunt pios homines os suum aperire contra horribilem licentiam schismaticorum, quia seducunt innumeros, Ecclesias contra Ecclesias erigunt, blasphemias evomunt, deliramenta somniant, & hæc omnia sub titulo regni Christi: cum revera fundamenta ponant Turris Babylonice, & contignationes fanaticorum, Anabaptistarum, Antinomorum, Quærentium, superstruant. Conduxerunt homines ineptos qui nova quotidiana conscribunt, sartores, futores, & ejus farinae impudentes nugatores. Hi ebuccinant Independentismum, pios Presbyterianos exagitant,

ac.

ac ne summæ quidem Londinensi Curia parcunt: Et hi sunt censores Synodi, Ampliff. Senatus Londin. si Parliamentum de imminente periculo moneant. Dicit non potest, quàm petulanter solemne fedus, in quod omnes coram Deo jurarunt, exagitent. Præsertim verò illa verba: Laborabimus reformare Ecclesiam, juxta Verbum Dei, & exempla optimè reformatarum Ecclesiarum; ferre non possunt. Quid ad ipsos exempla optimè reformatarum Ecclesiarum? Sicut autem Presbyteriani in Ecclesia ordinem conservari volunt & vindicari à rabie Brownistarum & Independentium: sic etiam in regno Leges, Regem & Parlamenta conservari volunt. Contra schismatici & fanatici Enthusiastæ in eo ponunt summum fastigium Evangelici zeli, si excelsissimos Reipubl. viros sub pedibus confusæ Anarchiæ conculcent: ut Rev. vir Joh. Ley loquitur, in nupero scripto contra Saltmarshium, hominem Sociiano-Anabaptistam, qui Anabaptistas & omnibus pejores Quærentes sanctorum titulo ornare audet, & qui rabiösam linguam, quâ olim titulo *Mercurii Britannici* in Regem scurriliter invectus fuit, nunc totam in orthodoxos convertit, ac Regimen Ecclesiæ differri cupit in longos annos. Quod hætenus omissum, sicut omnium malorum causa fuit; sic haudquaquam dubitari debet, quin constitutum secutura sit Reformatio Ecclesiarum Anglicanarum tam eximia, pia, celebris, qualis non est nec fuit unquam in aliis orbis partibus. Quæ illa dies erit, tam expectata piis, tam formidanda impiis, tam exitiosa Romæ, cum sincera, constans & gregi orthodoxo ac puro salutaris atque accepta pax Angliam beabit, in quo semotis omnibus quisquillis, doctrinæ veritatem incorruptam audiat, cultum immaculatum videat, disciplinæ dexteritatem sentiat, membrorumque suorum pietatem experiatur! Jam centesimus annus agitur, ex quo Anglia primum reformari cœpit

cœpit sub altero illo *Josia Edoardo VI.* Medio temporis quæ non persecutiones, funera, clades? Quàm Religio ab Episcopis oppressa? à Papistis subversa? Donec hisce annis, Deus fundamenta quasi Angliæ concuteret; & quicquid restabat vel restitutum fuerat Papismi, extirparet. Tum crux illa Londinensis, dedecus Anglorum, everfa. Tum imagines, picturæ, altaria, ceciderunt. Jucundum erit intelligere, quàm solemnes exsequiæ duabus crucibus Nordovicensibus habitæ fuerint. Idque referam tantâ fide, quanto decore cuncta peracta fuerunt. Utramque crucem quatuor viri, pullo amictu, humeris velut cadaver bajulabant, duobus præeuntibus, qui induti super pelliciis, Missale manu ruspabantur; suspensis de naribus perspicillis. Sic inter cantus, longo ordine in forum per armatas militum series ventum. Ibi singuli onus suum, cum aliis superstitionum instrumentis, in ignem conjecerunt, plaudente populo.

De Ecclesiis Scoticis.

Ecclesiæ Scoticæ sub regimine Presbyteriali excelssimè florent. Nulla Ecclesia totius mundi magis libera est à sectariis & schismaticis, quàm illa; & hoc beneficio Presbyterii, Classium, Synodorum. Independentes & Erastiani calumniis contra eas grassantur. *Coleman Erastianus* illam mendacem calumniam protulit, quod Presbyterium Edinburgenum mulierem quandam proscripserit. Cui respondens *Gillespius*: Est (*inquit*) calumnia, mitissimè loquendo, nihil charitatis in se habens. Non est proscriptio in Scotia nisi per civilem Magistratum, qui eatenus opem fert regimini Ecclesiæ. Est & alia calumnia contra eas Ecclesias; quod sint rigidæ & omnes in sua verba, mores, consuetudinem adigere velint, ipsæ nemini concedentes quicquam. Cui calumniæ respondens *Leyseet. 19. contra Saltmarshium*: Ecclesiæ

Q

clesiæ